

Русалка съ лунна диадема
е свѣтила надъ тоя лесъ
и ето чудната поема,
която ми нашепва днесъ.

О, какъ си тъмна, горо сестро,
какъ чезна въ твойта пустота
и вдъхвамъ жадно, горо сестро,
на твойтѣ листи свежестъта.

